

[K. B. Andersen.]

i 1961 blev det fæstnet til papiret, at nu skulle dette udvalg nedsættes, og nu skulle det begynde sit arbejde.

Derefter har dette udvalg arbejdet, og derefter har det af regeringen nedsatte udvalg arbejdet, og så er man nået frem til den omfattende betænkning, der i alle enkeltheder belyser det forslag, vi nu arbejder med her i tinget om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og nu kommer de to partier og tror, at det hele er så enkelt, og at man kan arbejde så overfladisk, som de opfordrer til: at drage hele den øvrige befolkning og dens problemer ind i ordningen blot ved nogle ændringsforslag mellem anden og tredje behandling.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at i det kommissorium, som den højtærede socialminister har givet det udvalg, der nu arbejder med en udvidelse af tillægspensionsordningen, siges det bl. a., at det hører til udvalgets opgave at undersøge virkningerne, også de samfundsøkonomiske konsekvenser, af ordningen, herunder fondsdannelsen, de fordelingsmæssige problemer, de beskatningsmæssige problemer, altså alle de store problemer, der er forbundet med at udbygge denne ordning til at omfatte hele befolkningen, og alt dette foreslår oppositionen nu — jeg havde nær sagt som en dårlig vittighed — føjet ind mellem anden og tredje behandling. Jeg tør sige, at det er en sådan opfordring til uforvarlig behandling af en sag, at vi ikke længe har set noget lignende.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, som de ærede medlemmer jo også kan se det af betænkningen, at der blev stillet det spørgsmål — spørgsmål nr. 6 — om man kunne gennemføre en almindelig tillægspensionsordning, således at de selvstændige erhvervsdrivende kunne komme med. Det fremgår af svaret med al ønskelig tydelighed, at man har vilje til at udvide ordningen, men navnlig hvilke problemer der ligger i det. Der peges i dette svar udtrykkeligt på, at en frivillig ordning som den foreslåede ikke vil være praktikabel, og at en frivillig ordning, hvor erhvervsdrivende selv skal yde hele bidraget, ikke vil være af nogen vældig værdi, fordi man i mange tilfælde vil kunne opnå samme eller bedre alderdomssikring på anden måde. Altså er der ikke nogen saglig

baggrund for den dagsorden, der er foreslået. Det er alene et forsøg på at forhale den tillægspensionsordning, som lønmodtagerne har forventet og set hen til.

Jeg går ud fra, at dagsordensforslaget skal opfattes som et sidste lille spark i surhed over, at denne væsentlige vinding for alle lønmodtagere, for arbejdere og funktionærer, nu gennemføres på det initiativ af regeringen, der blev taget ved helhedsløsningen i fjor, og vel også i en lille skuffelse over, at talen om, at funktionærerne var udenfor, som man har ført så meget og så ivrigt, nu er blevet afsløret og afvist. Den var forkert fra starten, for som den højtærede arbejdsminister udtrykkelig gjorde opmærksom på i sin fremsættelsestale, omfattes alle funktionærer principielt og automatisk af lovforslaget; men ikke desto mindre skulle man navnlig fra konservativ side, hvor man har en vældig øvelse i at spekulere i, at befolkningen ikke kender alle enkeltheder, og derfor gang på gang i forslag efter forslag fører agitationen på direkte forkerte ting, også gøre det her. Nu er der ved et ændringsforslag sket en rettelse, således at denne agitation heller ikke kan føres, og så kommer man altså i sin skuffelse over det hele med et dagsordensforslag, der kun er bestemt af taktik. Det røber en fuldkommen mangel på interesse for den store sag, vi behandler her.

Jeg vil personlig udtrykke min glæde over, at det i udvalget er lykkedes at få enkepensionen med. Jeg tror, det er rigtigt, at det bliver fra det 62. år og ikke, som foreslået af socialistisk folkeparti, fra det 45. år. Den almindelige enkepensionsordning er en socialpolitisk ordning af en anden karakter end den tillægspensionsordning, vi her behandler, og derfor tror jeg, det er rigtigt, at den alder, man har knyttet enkepensionen til, svarer til netop denne tillægspensionsalder, ikke til den almindelige enkepensionsalder.

Man har forsøgt i en del af agitationen mod denne lovgivning at give indtryk af, at det nærmest var en ungdomsfjendtlig lovgivning. Jeg vil gerne sige så stærkt, som jeg kan, at dette er ganske vist en lovgivning for de ældre, men det er også og ikke mindre en lovgivning for de unge og for alle andre aldersklasser. Det er da uden videre klart, at jo bedre vi gør alder-